

DOM

afsagt den 19. oktober 2015 af Vestre Landsrets 8. afdeling (dommerne Stig Glent-Madsen, Lis Frost og Jacob Svenning Jønsson (kst.)) i ankesag

V.L. B [REDACTED]

[REDACTED] Kommune
(advokat Berit Møller Lenschow, Vejen)

mod

[REDACTED] A/S
(advokat Jens Andersen-Møller, Aarhus)

Retten i Horsens har den 12. juni 2014 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. BS [REDACTED]
[REDACTED]).

Påstande

For landsretten har appellanten, [REDACTED] Kommune, gentaget sin påstand for byretten.

Indstævnte, [REDACTED] A/S, har påstået dommen stadfæstet.

Forklaringer

Der er for landsretten afgivet vidneforklaring af advokat Jacob Holm.

Jacob Holm har forklaret, at han blev ansat som advokat i advokatfirmaet Rosberg og Haug i 2008 og overtog skadelidtes sag fra advokat Teis Corneliussen, der tidligere havde været i firmaet. Det var overordentlig vanskeligt at få oplysninger frem i sagen. De oplysninger, han henviser til i brev af 21. oktober 2010, fik han først i forbindelse med, at han

fik aktindsigt i politiets straffesag i oktober 2010. I foråret 2009 oplyste E [REDACTED] A/S' forsikringsselskab – vist nok C [REDACTED] – at selskabet på baggrund af en foreliggende teknisk rapport ikke fandt at være erstatningsansvarlig. På et tidspunkt gennemgik skadelidte de papirer, han var i besiddelse af vedrørende ulykken, herunder en indkaldelse til at afgive vidneforklaring i en straffesag mod [REDACTED] A/S. Man var klar over, at der i forbindelse med den sag havde været afholdt syn og skøn, eller at der var foretaget en teknisk undersøgelse, og kort tid efter fik han oplyst, at T [REDACTED] havde anerkendt erstatningsansvaret over for Ib [REDACTED]. Vidnet anmodede på den baggrund om aktindsigt hos politiet i slutningen af 2009 eller begyndelsen af 2010, men fik i første omgang afslag med den begrundelse, at skadelidte ikke var forurettet i sagen. Afgørelsen blev påklaget til statsadvokaten med det resultat, at der blev givet aktindsigt.

Man ville have anlagt sag mod E [REDACTED] A/S og [REDACTED] A/S, hvis det havde været nødvendigt for at undgå forældelse, men uden aktindsigt ville man efter hans opfattelse ikke have haft de fornødne oplysninger til at kunne løfte bevisbyrden. Sagen kunne først endeligt afsluttes i april 2013 efter den sidste udbetaling til skadelidte.

Sagen er oprettet i firmaet ved modtagelsen i august 2006. Da han overtog sagen, lå der ikke noget telefonnummer eller nogen fysiske dokumenter på sagen, og han ved ikke, hvad man har foretaget sig i sagen, før han overtog den. Der lå dog et afkrydsningsskema, hvori det var oplyst, at der var flere mulige skadevoldere. Han kan ikke se, hvad man har gjort for at finde frem til, hvem der var mulige skadevoldere. Han har talt med skadelidte om, hvorvidt der var vidner. Skadelidte mente, at der havde været et vidne. Det er ikke usædvanligt, at der er flere mulige ansvarlige. Han mener, at straffesagen mod [REDACTED] A/S blev afsluttet med en bøde. Han så dommen, da han fik aktindsigt, men han tog ikke nogen kopi. Første gang, der blev rettet skriftlig henvendelse til T [REDACTED] vedrørende [REDACTED] A/S, var, da man sendte brevet af 21. oktober 2010. Han kan ikke udelukke, at nogen på et andet tidspunkt har haft telefonisk kontakt.

Procedure

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten og har procederet i overensstemmelse hermed.

[REDACTED] Kommune har herunder som nyt anbringende gjort gældende, at forældelsesfristen

som følge af utilregnelig uvidenhed hos kommunen ikke skal regnes fra skadestidspunktet, men fra oktober 2010, subsidiært fra januar 2010, jf. forældelseslovens § 3, stk. 2. Kommunen har bestridt, at der er indgået en bindende procesaftale om, at forældelsesfristen skal regnes fra skadestidspunktet, således at det ny anbringende ikke kan tillades.

██████████ A/S har bl.a. gentaget, at parterne har indgået en bindende procesaftale om, at forældelsesfristen skal regnes fra skadestidspunktet, og har gjort gældende, at det som følge heraf ikke bør tillades ██████████ Kommune at gøre det ny anbringende gældende.

Landsrettens begrundelse og resultat

██████████ A/S har i sit svarskrift for byretten af 7. maj 2013 tilkendegivet, at sagen efter virksomhedens opfattelse alene vedrører spørgsmålet om, hvorvidt en suspension, der er indtrådt efter subrogation, også får virkning for ██████████ Kommunes afledte krav, og har opfordret kommunen til at tilkendegive, om man er enig i denne afgrænsning.

██████████ Kommune har herefter i replik af 30. maj 2013 anført, at der synes at være enighed mellem parterne om, at forældelsen for skadelidtes krav løber fra skadestidspunktet, at forældelse tidligst er indtrådt den 1. januar 2011, og at begyndelsestidspunktet for forældelsesfristen for ██████████ Kommunes regreskrav for udbetalte sygedagpenge løber fra samme tidspunkt som skadelidtes krav.

██████████ A/S har herefter bemærket i duplik af 1. juli 2013, at der er enighed mellem parterne om, at forældelsesfristen for det afledte krav løber fra samme tidspunkt som skadelidtes krav, den 4. januar 2006, at kravet som udgangspunkt er forældet den 1. januar 2011, at spørgsmålet alene er, om ██████████ Kommunes krav undtagelsesvist ikke er forældet efter den almindelige frist, og at skadelidte i modsætning til kommunen har sikret sig rettidig suspension af forældelsesfristen. ██████████ A/S har gentaget dette i påstandsdokument af 22. april 2014.

██████████ Kommune har i overensstemmelse hermed tilkendegivet i sit påstandsdokument af 29. april 2014, at der er enighed mellem parterne om, at forældelsesfristen for skadelidtes krav løber fra skadestidspunktet.

Under disse omstændigheder, og da ██████████ Kommune trods opfordringer fra ██████████

A/S ikke i processkrifterne har bestridt, at forældelsesfristen regnes fra skadestidspunktet, lægger landsretten til grund, at der under forberedelsen af sagen i 1. instans er indgået en bindende procesaftale mellem parterne om, at forældelsesfristen regnes fra den 4. januar 2006. [REDACTED] Kommunes nye anbringende tillades derfor ikke.

Af de grunde, der er anført af byretten, tiltrædes det herefter, at [REDACTED] Kommunes regreskrav var forældet, da kommunen den 6. juli 2011 anmeldte kravet over for [REDACTED] A/S.

Landsretten stadfæster derfor byrettens dom.

Efter sagens udfald sammenholdt med parternes påstande skal [REDACTED] Kommune betale sagsomkostninger for landsretten til [REDACTED] A/S med i alt 40.000 kr. inklusive moms til udgifter til advokatbistand.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes.

[REDACTED] Kommune skal betale sagens omkostninger for landsretten til [REDACTED] A/S med 40.000 kr. inkl. moms.

De idømte sagsomkostninger skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

Stig Glent-Madsen

Lis Frost

Jacob Svenning Jønsson
(kst.)

Udskriften udstedes uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret,

Viborg den 19. oktober 2015

Jan L. Madsen

retssekretær